

299/2009 SZEPT 17.

1357

Fővárosi Munkaügyi Bíróság

30. M. 678/2009/7.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság

a Magyar György és Társai Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. [] ügyvéd
(11 [] Budapest, []) által képviselt

dr. [] (10 [] Budapest, []) felperesnek

a dr. Lovas Beatrix jogtanácsos által [] által képviselt

**Közép-magyarországi Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság (1430.
Budapest, Pf. 38.) alperes ellen**

társadalombiztosítási határozat felülvizsgálatairánt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

A felmerült illetéket a Magyar Állam viseli

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s :

A felperes karkedvezményre jogosító szolgálati idő megállapítása iránti igényt terjesztett elő 2008. július 24. napján.

Az alperes a 2008. szeptember 8-án hozott 11-16811/2008/0007. sz. határozatával a felperes számára 29 év 97 nap szolgálati időt állapított meg, amelyből 16 év 126 nap karkedvezményre jogosító idő.

A felperes fellebbezést nyújtott be a határozat ellen, amelyben egyebek mellett kérte az 1967. január 1-től 1990. szeptember 30-a közötti időszakra vonatkozóan 20 év 3 hónap 14 nap karkedvezményre jogosító szolgálati idő megállapítását, szolgálati ideje 1967.-től való számítását.

Az alperesi igazgató 11-16811/2008/0021. számú alatti, 2008. december 4-i határozata az I. fokú határozatot a szolgálati idő tekintetében megváltoztatta, 36 év 327 nap szolgálati idő megállapítása mellett, a karkedvezményre jogosító idő tekintetében azonban a fellebbezést elutasította. Utóbbi vonatkozásában megállapította, hogy a karkedvezményre jogosító idő – az I. fokú határozattal

egyezően – 16 év és 126 nap, amelynek alapján a felperes az öregségi nyugdíjra jogosító korhatárhoz képest 3 év keredvezményre jogosult.

A felperes keresetet nyújtott be a II. fokú társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata iránt kérve annak megváltoztatását, az 1967. január 1-től 1990. szeptember 30-ig terjedő időszak teljes tartamában szolgálati időként való elismerését, ezen időszak keredvezményre jogosító munkakörben eltöltött időként való számítását, ennek alapulvételével 4 év keredvezmény meghatározását. Másodlagosan a társadalombiztosítási határozat hatályon kívül helyezését az alperes új II. fokú eljárás lefolytatására való kötelezését kérte. Álláspontja szerint a BM munkáltató által 1967.-től leigazolt időszakot az alperesnek keredvezményre jogosító szolgálati időként el kellett volna ismerni figyelemmel az 1971. évi 10. tvr. előírásaira is. Előadta, hogy az 1974. június 1. és 1990. szeptember 30-a között teljesített hivatásos szolgálata alapján az 1971. évi 10. tvr. 33. §-a rendelkezik a szolgálati idő kedvezményes számításáról. Ezeket a rendelkezéseket – függetlenül attól, hogy az érintett személy szolgálati nyugdíjra vagy egyéb nyugdíjra szerez-e jogosultságot – alkalmazni kell, a látszólagos normakollízió a lex speciális derogat legi generali elv alkalmazásával oldható fel. Mindez következik a hatályos szolgálati törvény és a korábban hatályban volt 1971. évi 10. tvr. szerkezetéből is. A szolgálati idő kedvezményes számítására való jogosultság, mint a fokozott igénybevételt honoráló kedvezmény a felperes szerzett joga, amely a jogviszony jellegének változása miatt nem vesztethet el. A felperes perköltség iránti igényt is előterjesztett.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, hivatkozással az 1997. évi LXXXI. Törvény (Tny.) 8. § (1) bekezdésében és 8/A. § (1) bekezdés a./ pontjában foglaltakra. Álláspontja szerint a szolgálati idő kedvezményes számítására vonatkozó szabályokat csak az 1996. évi XLIII. Törvény hatálya alá tartozó személyek ún. szolgálati nyugdíjának megállapításakor kell figyelembe venni, a felperes esetében ezzel szemben a Tny. hatályos szabályozása alapján lehet csak a keredvezményt beszámítani dacára a felperes által csatolt igazolásoknak. Az alperes perköltség iránti igényt nem kívánt érvényesíteni.

A felperes keresete nem alapos.

A bíróságnak abban a jogkérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felperes esetében a Hszt., illetőleg az 1971. évi 10. tvr. alapján számított szolgálati idő, vagy a ténylegesen a fegyveres testületnél eltöltött szolgálati idő veendő-e figyelembe keredvezményre jogosító szolgálati időként a Tny. 8. és 8/A. §-ai tekintetében.

Nem vitásan a felperes 1974. június 1-je és 1990. szeptember 30-a között teljesített hivatásos szolgálatot a Polgári Hírszerzésnél. A Belügyminisztérium által az 1971. évi 10. tvr. 49. § (1) bekezdése értelmében kiállított igazolás alapján a tvr. 33. § (3) bekezdése szerinti fokozott igénybevétellel járó beosztásban eltöltött idővel együtt a munkaviszonyban töltött időként számítható szolgálati idejének kezdete 1967. január 1-e. A tvr. 49. § (2) bekezdés alapján számított keredvezményre jogosító munkakörben eltöltött szolgálati idejének tartama 20 év 3 hónap 14 nap.

A Tny. 8. § alapján, aki 2005. január 1-e előtt a szervezet fokozott igénybevételével járó, továbbá az egészségre különösen ártalmas munkát végzett, a 2000. december 31-én hatályos rendelkezések szerint keredvezményben részesül.

A Tny. 8/A. § (1) bekezdés a./ pontja értelmében a karkedvezményre jogosultság szempontjából figyelembe kell venni a fegyveres szerveknél hivatásos szolgálatban ténylegesen eltöltött szolgálati időt.

A felperes által csatolt BM igazolás kiállításának időpontjában, illetőleg a hivatásos szolgálati viszony fennálltának idején hatályban volt 1971. 10. tvr. 49. § (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a hivatásos szolgálatban ténylegesen eltöltött, valamint a tvr. 33. § (2) bekezdés b./ és c./ pontja alapján beszámított szolgálati időt a munkaviszonyban álló dolgozó társadalombiztosítási nyugdíjjogosultsága szempontjából karkedvezményes munkakörben szerzett jogszerző időnek kell tekinteni.

A tvr. 33. § (1) bekezdése alapján a szolgálati időt a hivatásos állományba vétel napjából kell érteni. A (2) bekezdés arról rendelkezik, hogy milyen egyéb jogviszonyokat és jogszerző időket kell beszámítani.

A (3) bekezdés tartalmazza, hogy illetékes miniszter – a munkaügyi miniszterrel és a Szakszervezetek Országos Tanácsával egyetértésben – előírhatja a fokozott igénybevétellel és veszéllyel járó egyes beosztásokban teljesített szolgálat idejének legfeljebb kétszeresen történő számítását.

A bíróság egyetértett az alperes azon jogértelmezésével és hivatkozásával, hogy az 1971. évi 10. tvr. és hasonlóan az 1996. évi XLIII. Törvény (Hszt.) a szolgálati nyugdíj szempontjából teszi lehetővé a szolgálati idő kedvezményes számítását. A Tny. hatálya alatt megállapított nyugeiállítás esetében a Tny. szabályait, ezek között a karkedvezményre vonatkozóan a Tny. által tartalmazott rendelkezéseket kell figyelembe venni és alkalmazni.

A felperes vonatkozásában a Tny. tartalmazza azt a speciális szabályt ilyen értelemben, amelynek alapján a hivatásos szolgálati idejét a nem szolgálati nyugdíj megállapítása során be kell számítani. A szolgálati idő kedvezményes számítása alapján adott Tny. szerinti karkedvezmény valójában kétszeres kedvezmény biztosítását jelentené ugyanazon időszak vonatkozásában.

Az 1971. évi 10. tvr. 49. § (2) bekezdése sem ad lehetőséget a 33. § (3) bekezdés szerinti kedvezményes idő figyelembevételére, csupán a (2) bekezdés alapján beszámított szolgálati idők jogszerző időként való beszámítását teszi lehetővé.

Mindezekre figyelemmel a bíróság a jogszerű társadalombiztosítási határozat ellen benyújtott felperesi keresetet elutasította.

A felmerült illetéket a Tny. 81. §-a értelmében a Magyar Állam viseli.

A fellebbezés lehetőségét a Pp. 340. § (1) bekezdése kizárja.

Budapest, 2009. szeptember 1.

Kiadmány hitelűl:
tisztviselő

dr. Takács Andrea s.k.
bíró